

העולם הזה

חוב גליסון 4 תל אביב, סלון 26768
ת.ד. 136. טען למברקים: עולמפרט.
הסוציאליזם: חוב חזק בע"מ.
דפיס טען חוב בע"מ, ת"א. של 1139.
הצפחה: חוב שופל ובניו, תל אביב.
הספרות: חוב חזק בע"מ, חוב חזק בע"מ.

עורך הראשי:
מורי בכנרי

ראש המערכת:
שלום כחו

עורך משנה:
רוב מיתו

עורך כיתוב:
סילבי קשה

כתב בכיר:
מלי תבו

עורך תביעה:
מי

גלם המערכת:
מריה טרו

חברי המערכת:
שייע נלור, יליני נילור, דוד הורוביץ,
רות ורד, אברהם חרסון, יוסף אבר
חסרי, אביבה ססו, אבנר טרי, עמוס
קינן, שלמה קור.

העתון הנקרא ביותר במדינה

2/16/39

לינה. כי בשני מקרים אורגנה בדם קר
קנוניה, שנועדה לגרום את הצד השני למעשי
אלימות בלתי מחושבים, כדי לעורר נגד את
דעת הקהל, ולהצדיק פעולות דיכוי מוכנות
מראש.

גם אחרי פרשת אלטלינה טענו אויביו
של מנחם בגין שהוא נהג בהיסטריה ואיבד
את עשתונותו. אך אם אפשר היה לטעון
טענה זו נגד מנהיג פוליטי מנוסה, שעמד
בראש מחתרת לותמת בימי מאבק אכזרי
וממושך — מי יבוא בטענות אל בן-הרוש,
חסר הנסיון הפוליטי, שזה מבחנו הציבורי
הראשון?

דבר אחד אפשר להגיד ללא הסתייגות
לטובת בן-הרוש. הפרובוקציה של השבוע
לא היתה יוצאת לפועל, אילו האמינו מאר-
גיה שאשר לקנות אותו בכסף ובמשרות.
עצם העובדה שנקטו בקו אלים זה כדי לחסל
אותו, ולסלקו מן הבמה לפני הבחירות,
מעיד שהם מעריכים אותו כאדם כן, הגאמן
למטרות המוצהרות.

★ ★ ★

אין גורם בארץ הלוחם בעקביות למען
חופש הייבור כמו העונט הזה. אנו מגינים
על חופש זה לא למען הכל — גם למען מפלגת
פועלי ארץ-ישראל. היתה לה הזכות לקיים
אסיפה בכל מקום, וגם בווארסילוב.
אולם מותר לשאול: מדוע בכל זאת התי-
לטה מפא"י לקיים אסיפה זו במועד זה וב
מקום זה? כל המפלגות האחרות נעטרו לבי-
שקטו של בן-הרוש ולא קיימו אסיפות בוא-
די. גם יידי ואנכי, כאשר החלטנו לקיים
בחיפה אסיפה על נושא זה, לא קיימנו אותה
בווארסילוב, אלא דחקא בהדר הכרמל —
למרות שיכולנו לקחת בצדק, כי בדברינו
יעוררו הד חובי בקרב יושבי האודי. האם
המפלגה הגדולה ביותר במדינה אינה חייבת
לפחות באותה מידה של אחריות ציבורית?
אם מפא"י נהגה אחרת, הידעה את כל מטר-
העובדות האלה, הרי מעיד הדבר על מטר-
הבורה. ואמנם, מטר זה הושגה במלואה.
לכן, אל יעורר איש במקרה זה את שאלת
חופש האסיפה. לא זה עומד כאן לדיון, אלא
החופש לשחק בגפרורים ליד הבית, סמוכה
של אבקי-שיפה.

מי שיקרא את הדו"ח העובדתי של חוליה
העולם הזה, בהנהגת שלום כהן, שלא משה
מן המקום במשך כל תקופת המתיחות, לא
יכול להימנע מן המסקנה הברורה כי בן-
הרוש וחבריו נפלו קרבן לפרובוקציה. במי-
דה מסוימת היא מזכירה את פרשת אלט-
לינה.

מכתבים

קרן וארי מליב
רצון חזק בקלן נא את תרומתי בסך 20.
ל"ה, המועד למשפחות העצורים של הפי-
גנות וארי סאליב, שישארו ללא מפרנס.
נראה לי כי הקוראים עשויים לעזור הרי-
בה לצמקות המשפחות, על-ידי שיגור תרומ-
ות מעין אלה, לקרן שתיפתח במיוחד
למטרה זו.

מקסים גילן, תל אביב

מה שמזעזע ביותר בכל פרשת וארי
סאליב הוא מצבו של משפחות העצורים,
שישארו ללא מפרנסים. מחירי לחשוב מה
הוא מצבו של משפחות מרובות ילדים אלה,
שתיאיי תיחזן עם קודם לכן היו חיי מצוקה
ורלות. לפני שבנו ביקרתי בבארשבע וראי-
תי ברחוב הראשי, שאת אישתו של אחי
מצעורי ההפגנות, שהיא יושבת על המדי-
רכה עם השבת ילדיה, לפניו קופסת-פחם
שלש: "אבא בבית-הסוהר, לפניו אין להם
לאכול". בתוך אשה ואם איננו סבורה שזה
מאתנו יכול להשאיר ארזי נוכח מצב זה.
אדישות רק תוסיף להפיל ומצוקתו. אני
מזרפת את תרומתי להצלה כספם של 10
ל"ה, לקרן לעזרת משפחות עצורי וארי-
סאליב.

שולמית ילין, תל אביב

1139. יש לי רק שאלה אחת: איך אפשר
להשקות את דויד בן-גוריון לאלכסנדר פוקי-
דו? יש לי שם הרבה יותר מתאים: אלכסנדר
מקויון.

דויד אביעד, נתניה

מותו של אלכסנדר מוקדון הביא לחורבן
הקיסרות הנדולה ביותר בעולם העתיק. האם
אתם רוצים כי התפלגותו של בן-גוריון תביא
לחורבן המפעל הנדול ביותר בעולם החדש?
לאמפאייניקי, תל אביב

העורך היה מיטיב לעשות אם היה מושהה
את המחלוקת סביב הירושה הנדולה לתקופי-
תם של הקיסרים הנאורים ברומא. שם עמדו
זה מול זה פילוסופים (כמקדום אורליוס) ו-
ומצביאים דגולים (אספסינוס, מיטוס, ארי-
ריאנוס). המחלוקת סביב ירושתו של מוקי-
דון היתה גסה והמרגית פי כמה, כן אימא-
שה, אפילו בהרבה רצון טוב, להשוות את
אבו לריאודר תארשטלון.

י. איזנשטאט, ירושלים

נהנתי לקרוא את הדו"ח המלא לצרכן
על הצעות אביריו. נאמן למסורת הישנה
פירם העולם הזה, גם בדו"ח זה, את כל
התכונות, המעלות והחסרונות, של החסודה
העופרת להיצע.

ירום קנפל, תל אביב

דיאודיח צלרכן.

דוד אבירי
קראתי על פרשת "מימך ההיסטוריה (ה)
עולם הזה (1137) — בה סיפרתם כיצד הצי-
יח סודרנס וריו לשכפל את חומר ההוראה
של מורד, ד"ר אנקורי, מכר אותו בין תל-
מידי המרצה — ומצאתי עצמי קצת מקומת-
שמעתי את ד"ר אנקורי מנחה את הספר-
דנס הוריו (אתיקה מקצועית, וכוונות שמו-
רות", איהנהח), והשתכנעתי. לא כל דבר
שסודרנס עושה הוא גם צודק. כדאי היה
שחשמעו גם את צידו של המרצה.

סטודנט, ירושלים

הסטודנט הירושלמי טועה בהניחו כי
העולם הזה שמע רק צד אחד. אין ספק כי
זכויותיו על הצבעי על הסיבה לכך: הסחבת
במפעל השיכפול וצרכיהם הדחופים של ה-
סטודנטים.

שקט במקום פוגרום
נכתתי בבישיבת מועצת אוריהודה, בה
התקיים ריב הכיסאות עליו ספרתם (העולם
הזה 1139). רי-
איתי כיצד מי-
רים האיש החוק
של אוריהודה
כי כסאו ומשי-
ליבו בניגוי הקו-
מוניסטי במו-
עצה. אני מוכי-
רת לציון כי למי-
רות שהאדתי ה-
מפלגתית נתנו
לנה דווקא למפי-
גנת משליד-היכי
סאות — מפא"י
— אותה אינני
מזהה בשום או-
פן עם סערוו,ו,
הרי האדתי ה-
אישית היתה כי-
לרמת היתה כי-
הפנים לצניזן הקומוניסטי, אלברט
קובלמן, שלא הניב לפרובוקציה והצליח ב-
שקט שלו לסיים את הקטטה לפני שהפכה
לפוגרום.

קובלמן

דמותו של מנהיג
ברגע זה הוריע, קול ישראל" על מעצרו
של דויד בן הרוש. מנהיג המרד המרוקאי,
באשמת "התנגדות מונית לשוברים", לענ
הנורא. לפני מספר רבות סימתי את קריאת
המאמר "לידתו של מנהיג" (העולם הזה
1130). סיממם בשורות אלה: "האם ייתמי-
(בן הרוש) במאבקו הבלתי תלוי, או שמא
ימכר גם הוא?" התשובה לשאלה זו באה
במהירות בלתי רגילה: מפא"י לא הצליחה
לקנות את בן-הרוש. היא החליטה לשכור
בצליחה האם היה הצליח? לא!

יחד עם מאות רבות של קוראיכם הוותי-
קים אני יודע את התשובה: לא!
ב. שאלתיאל, תל אביב

... מדויד (בן גוריון) עד דויד (בן
הרוש) לא קם כדויד.
יגאל ברק, ירושלים

ממאסכם, "לידתו של מנהיג". התכררה
לי עובדה אחת. למרות כל הנסיבות להרביק
בבן הרוש את התו, "מכור", לא הצליחה
עריין שום מפלגה ישראלית לקנותו. כל
הכבודות על סמכותיכם שולמו לי, כאי-
לו, מקרנות אלה ואחרות. הוכחו חסרות
שחר. המכנס היחיד שבו הרוש קיבל היה
700 הלירות שנתו לו איש המתלקה לעדות
המזרח של ההסתדרות, וגם כסף לא נכנס
לחשבון "הליכוד". אינני רואה כל סיבה
מדוע יצליחו המפלגות לקנות את בן הרוש
סחר.

... כך נולד מנהיג. דמותו של דויד בן
הרוש, כפי שהצטיירה מעל דפי שבועונכם,
היא דמותו של מנהיג אמיתי.
דויד להב, חיפה

היצאנית וציפור הנפש
במסעי בבריטניה ראיתי את מחזהו של
בריפורט, "אירמה המתוקה" (העולם הזה
1129), וכמו כתב העולם הזה משתתף אני
בצערם של כל אותם הישראלים, שנוספו
על חום הקיץ חייבים הם למכור את קפאנו
המחויי של הצעירים הישראלים. אינני
רואה כל דע בהעלאת פתח הדן על יצי-
אניות, על אחת הכלימות הישראליות. הפסק
היאסרו בישראל, במצבו הנוכחי, להפיק
היחידו שלי הוא אם סונגל איהוה שהוא

את אותה עליונות מארסאית חמוצה-מריחה,
המציינת את המחזה.

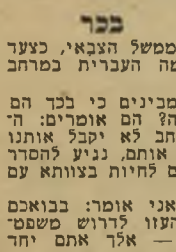
א. ביטון, חולון

... איאפשר שלא להבין את חברי המר-
עצה לביקורת סרטים ומחזות ששפלו את
המחזה, "אירמה המתוקה" במצב העניינים,
כמו שהוא היום, כל המעלה פחוה הרון
בונות, ותהיה איוו שתהיה, פונע במחזה הרון
בציפורינפשו של המשמר.

קורא, תל אביב

היום נגמר

מאמרו של אורי אבנרי, "ממשל צבועי"
(העולם הזה 1138), קלע למטרה, אם חשב
מישהו כי הנה נופץ
אילץ הבסחון הכובד
מול לחץ דעתיקהל,
וכי האובלסיה ה-
ערבית, הנתונה תחת
ממשל של מרוד שח-
פיל ומרכא, התפוד
סוריסוף חלק אורנגי
מהמרגיה — התאכ-
זי. היה זה כמו ת-
מו, תעלול השניה
של ארם שהפך אמן
במצעו — דויד בן-
גוריון. כוונתם ה-
קופה של דויד בן-
גוריון ואביריו הב-
חן שלו: להשמיט
את הפרקע מתחת ל-
רגלם של הנובעים
את ביטולו המלא של הממשל הצבאי, כצעד
ראשו להשתלבות האויסה העברית במרחב
השמי.

האין אבירי הבסחון מכינים כי לכך הם
ממיסים אסון על האומץ? הם מארשים: ה-
דעונו השמי כובד: השאלה לא יבכל אותנו
לעולם כיצד, אני שוכח אותם, נייע להסדר
במרחב, אם איננו יודעים להיות בצוותא עם
מיצוע ערבי קטן?
... ולאבירי הבסחון אני אומר: בנואכם
לאסור ערבים על הי עזוו לדרוש משפט-
צוע, איסור על אוי — אך אתם יחד
לכית-הסוהר.

אהרון בכר, תל אביב

בימיו לבסך

כבר אחר צודקים המארוקאיים. בזמן
האנגלים יל לא היה בכלל דבר כזה, שאחד
עשיר מפלג ווהשני עני מרוד ויליון אוכי-
לים פסח הובל כדי לשכור את רעובים.
ש. פוגל, חיפה

הקוראת רות ליכנסתו מחיפה כתבה כי
צויקים להעניש את אל קריה. נכוו, אולם
לא יורים באדם מבושם. היא טענה כי מי
שזועה לעבוד — יכול היתה מיעוטה לר-
גברתי, שתבקר בלשכת העבודה. אני מאי-
מינה כי האנשים שנרמקים שמה מעוניינים
לעבוד כמו בעל, העובד 14 שעות ביום
וטרם הספיק לקנות ויליונו לביתו. איפה
הצדק: מרוע מעסיקים את בעל 14 שעות
ביום בעוד שאדם אחר, מסוגל בילדים רבים,
עובד עבודת-הק ימים אחרי כחודש?

מרגיית בן שמחון, ירושלים

... נניח שהעולים החדשים מאירופה סמכי-
לים שכוו מחר יותר מעולי צפון-אפריקה.
לדעתך זה מניע להם. הם עברו את מלחמת
העולם ולהם מניעים השילומים שאנו סמכי-
לים. חוץ מזה: העולים מאירופה רגילים
לרמת חיים גבוהה יותר.

כקורא חדש הרשו לי להביע את תודתי
העמוקה למערכת ולכתבים, אשר התייצבו
רא-ל ימים לימין הנרכאים והמפוקחים הם התי-
יודעים היוודעים לרובב את האנשים שאינם
יודעים לכסא את כמאם וסיבלם, ורק הם
היושפים את האמת ומעלים אותה בלי מר-
ט. מ. תל אביב

חומר נוצץ
בתוך מועמדת שלא ניגשה לבחירות ל"סמ-
כטיו" (העולם הזה 1139), תרשו לי להשי-
מיץ קצת את רותי וורד שלכם. לא כל שבוה
נוצץ, ולא כל הנוצץ ורב הוא. אני סבוכה
כי אפילו רותי, שאת כשרונה אני קוראת
בברור במדורה, "מתכבים לרותי", לא היתה
מצליחה לזכות ליותר משלום ותודה מפי
מכוני, "סמכטיו". יכול להיות שהחומר שי
הופיע לבחינה לא נצץ כל כך, כפי שהיא
רצתה. אולם ממה, היא חושבת, עשויות שח-
קניות כמו חנה רובינא או חנה מרוז?
דליה מ. הרצליה

מבשרודוסוכסרון, הקוראת 9.

תהדוף לשחמט

כאדם שנולד וחי במרחב הזה, שאת תכני
המעצמות הנדולות
הוא חש על בשרו,
אני מציע: במקום ל-
שחק באו"ם בשחמט
בינלאומי, שאיננו
מסתים לעולם, כדאי
שיצטרפו, הם ונצי-
ניהם, לאגודת, צער,
בעלי חיים" — או
אולי נוכח אנו, בני
ארץ זו, לטיפול טוב
ויותר בנינונינו.

איברהים קעבור, עוספיה

מה אין לי?
מה קרה ליילי?
מדי שבוע אני פוחח
מחשך מה זה — היא יצאה לחופש אורוד?
או שהיא חושבת שבתקופת זיוו נרמיה
ומאורעות וארי סליב החברת אינם רוצים
לצחקו? הדיסק ליילי, נו.

אורי רבון, עפולה